

ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 62

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

Τιμή συνδρομής διὰ τὸ Ἑσωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος Διεύθυνσις τῆς ἔφημερίδος κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 24 Μαρτίου 1876.

Καθ' ἃ θετικῶς ἐπληροφορήθημεν, ὁ διευθυντὴς τῶν ἐν Ακυρίῳ ἔργων προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ τὸ πολυθρόλλητον ἀποτέλεσμα τῆς τήξεως τῶν ἐκβολῶδων, μετὰ δέκα ἀπὸ σήμερον ἡμέρας. Συμβουλευόμεν αὐτῷ νὰ ἐκλέξῃ ἄλλην ἡμέραν, ἵνα μὴ ἡ καλὴ αὕτη εἰδήσις συμπέσῃ ἀκριβῶς τὴν πρώτην Ἀπριλίου.

Ἡ φίλη «Ἐφημερίς» παραπονεῖται ὅτι ἐν τῷ θεωρεῖῳ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Θεάτρου βλέπει πάντοτε γυναικεῖα πρόσωπα, τῶν δὲ κυρίων ἐπιτρόπων «οὐδὲ κατ' τοὺς μανδύας». Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καλῶς ποιοῦσι μὴ ἀφίνοντες ἐκεῖ τοὺς μανδύας τῶν, ἵνα μὴ ὑποληφθῶσιν ὡς προσενεχθέντες πρὸς τὰς κυρίας ταύτας ὡς ἄλλοι Ἰωσήφ.

Ὁ παρ' ἡμῶν διατρίψας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας διακεκριμένος βέλγος βοτανικός Hallay ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἐν Ἀμβέρσῃ φυτολογικὴν ἐταιρίαν ὑπόμνημα περὶ πρωτοφανοῦς τινος δένδρου, τὸ ὅποιον ἀνεκάλυψεν ἐν μέσαις Ἀθήναις. Εἶναι δὲ τοῦτο ἡ «λευκόφυλλος πεύκη.» Εἰς τὸ εὑρημα αὐτοῦ ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ τὸ ὄνομα pinus albifolia, ἀλλ' ἔπειτα οἱ ἐκεῖ σοφοὶ ἐκτιμήσαντες ὅτι ἡ νέα αὕτη varieté τῆς πεύκης ὄφειλε-

ται εἰς τὰς φροντίδας τοῦ ἡμετέρου δημάρχου ὠνόμασαν αὐτὴν Pinus Cyriakensis.

Εἰς πολλοὺς ἐφάνη παράδοξος ἡ καρτερία τοῦ κ. Βαλασσοπούλου, συγκατανεύσαντος νὰ ὑπομείνῃ τὴν βεβαίαν καταδίκην του, χωρὶς νὰ συμπαρασύρῃ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν συνέταιρόν του κ. Νικολόπουλον, ἀφοῦ μάλιστα ἀπήγγειλε τοιαύτας κατ' αὐτοῦ ἀπειλάς. Τὸ πρᾶγμα, καθ' ἃ θετικῶς ἐπληροφορήθημεν ἔχει ὡς ἐξῆς. Ὡς τὰς ἐπισκοπὰς εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς ἀντὶ τεσσαράκοντα χιλιάδων δραχμῶν, οὕτω καὶ τὴν σιωπὴν του δι' ἄλλας τόσας ἐπώλησεν ὁ κ. Βαλασσόπουλος εἰς τὸν συνένοχον αὐτοῦ.

Δημοδιδάσκαλος διορίσθη ἐν Κεφαλληνίᾳ ὑπὸ τοῦ ἀξιολύτου κ. Μίληση πολύξενός τις νεᾶνις, ὀνόματι Μαρζάνθη, πασιγνώστος εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀγοραστὰς προχείρων ἡδονῶν, καὶ ἔνεκα τοῦ τοιούτου αὐτῆς ἐπαγγέλματος ἀπολυθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Ῥάλλη, δηλώσαντος τοῦτο ῤητῶς ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς παύσεώς της. Τί θέλει αὕτη διδάσκει τὰς κόρας τῆς Κεφαλληνίας; Ὑποθέτομεν τὴν ὀριζόντιον φιλοσοφίαν.

Ἄγγλος φαυλόβιος, κατηγορηθεὶς ὅτι ἐκλεψεν ἄσπρον ἵππον, ἐνήγαγε τὸν κατήγορον αὐτοῦ ὡς συκοφάντην, ἰσχυριζόμενος ὅτι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἵππος δὲν ἦτο ἄσπρος ἀλλὰ ψαρῆς. Ἀπαραλλάκτως καὶ ὁ ἀξιότιμος καθηγητὴς κ. Ρουσόπουλος κατηγορηθεὶς ὑπὸ τῆς «Ἐφημερίδος» ὡς παρὰ τὸν νόμον μεσιτεύσας μετὰ τὰς ἀποκρέω πρὸς πώλησιν ἀρχαίου συμπλέγματος εἰς ἐπίσημον ξένον δικαιολογεῖται λέγων ὅτι τοῦτο συνέβη πρὸ τῶν ἀποκρέω.

Ὅπως δήποτε, ἀρίνontes κατὰ μέρος τὸ χρονολογικὸν ζήτημα, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ σοφὸς καθηγητὴς διὰ τὰς πρὸς τοὺς ξένους ἀρχαιολογικὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας εἶναι ἄξιος νὰ ὀνομασθῇ «ὁ Οἰκονομόπουλος τῶν ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων».

* *

Ἐπίσης ἀστεία διάψευσις εἶναι ἡ τοῦ γραφείου τῶν Πρωτοδικῶν, κατηγορηθέντος ὑπὸ τῆς αὐτῆς «Ἐφημερίδος» ὅτι συντηρεῖ ἑκατὸν τριάκοντα ὑπαλλήλους καὶ δικαιολογουμένους ἐν τῷ «Νεολόγῳ» ὡς ἀκολούθως «Τοῦτο εἶναι ψευδέστατον, διότι μόνον ἐξήκοντα τρεῖς ὑπάλληλοι ἐργάζονται».

* *

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μεταξὺ Ὑπουργοῦ καὶ πειναλέου θεσιθῆρα ἠκούσθη ὁ κατωτέρω διάλογος.

Ὑπουργός. Ἐλα αὖριον νὰ λάβῃς ἀπάντησιν.

Θεσιθῆρας. Ποίαν ὦραν;

Ὑπουργός. Μετὰ τὸ γεῦμα.

Θεσιθῆρας. Τοιαύτη ὦρα δι' ἐμὲ μέχρις οὐ μὲ διορίσετε δὲν ὑπάρχει.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ

Νεοελληνισμοὶ

Εἰς τὰς σπουδαιότερας θέσεις τῆς πολιτείας καλοῦνται σήμερον κενὰ νοδὸς καὶ ΒΑΛΑΝΤΙΟΥ κεφαλαί.

«Λαός».

Ἀπὸ τῆς 8^{ης} τοῦ παρόντος μηνὸς ἡ ἐνταῦθα «Ἀθηναϊκὴ Λέσχη» ἔκαμιν ἐναρξίν τῶν ΕΡΓΑΣΙΩΝ αὐτῆς.

«Ἀλήθεια»,

Εἰς διαφόρους ἐπαρχίας ἐγένοντο λιτανεῖαι ὅπως ἐπέληθον βροχή. Ἄλλὰ πῶς θέλομεν νὰ εἰσακούσῃ ὁ Ὑψιστος τὰς δεήσεις ἡμῶν, ἀφοῦ τοὺς ἀρχιερεῖς ἔκαθίσταμεν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ κατηγορουμένου;

«Πρωῖνός Κήρυξ».

Ἡ ἀνομβρία ἐξακολουθεῖ νὰ μαστίζῃ τὸ Αἰγίόν μας, καὶ αἱ λιτανεῖαι δὲν μᾶς ὠφέλησαν, διότι παρ' ἡμῖν ὑπάρχουν ἄνθρωποι τινες ἀνόητοι καὶ μικρὰς καταγωγῆς, οἵτινες ἀμφισβητοῦν τὴν ὑπαρξίν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Κορύμβη».

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Τεργέστης τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον.

Ἡ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις δικαιοσύνη, τὸ Χριστιανιλίχη, καὶ ὁ Μπαμπὰ Μουσταφᾶς.

Ἡτό τις Μπαμπὰς Μουσταφᾶς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ ὡς καβάσης, μεταφέρων ἐκ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Ὑ. Πύλιν τὰ ἔγγραφα καὶ τὰνάπαλιν. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτον ἐξυπνος, ἀστεῖος καὶ τιμιώτατος, ἐπαξίως λοιπὸν ἔχαιρε τὴν ἀγάπην τῶν Συνοδικῶν, οἵτινες καὶ εἰς τὴν τράπεζάν των τὸν ἐκάλουν πολλάκις.

Ἡμέραν τινά, ἐνῶ οἱ Συνοδικοὶ συνεγευμάτιζον, ἠρωτήθη ὁ Μπαμπὰ Μουσταφᾶς παρὰ τοῦ ἀγίου Προύσης, ὁποῖαν ἰδέαν ἐσχημάτισεν ὑπηρετῶν ἐπὶ πεντήκοντα σχεδὸν ἔτη ἐν τῷ Πατριαρχείῳ. «Βίλικρινῶς σὰς λέγω, ἀπεκρίθη αὐτῷ, ὅτι ὄλα Σας εἶναι καλὰ, ἀλλὰ τὸ χριστιανιλίχη Σὰς τὰ χαλᾶ ὄλα...» «Καὶ τί λοιπὸν ἐννοεῖς, τοῦ εἶπεν ὁ ἅγιος Προύσης, νὰ τουρκέψωμεν;» «Ὁχι, εἶπεν ὁ Μπαμπὰς, ἰδοῦ τί ἐννοῶ μὲ τὸ χριστιανιλίχη ἀποστέλλεται π. χ. παρὰ τῆς κοινότητος Σμύρνης ἀναφορὰ κατὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου διὰ λόγους παρεκτροπῆς, σιμωνίας ἢ ἄλλης τινὸς ἀχρειότητος. Ἀμέσως μεθ' ὄλης τῆς ἀπαιτουμένης δραστηριότητος ἐξετάζεται, ἀνακρίνεται, καὶ φανερώνεται ἡ ἀλήθεια, ἥτις καταδικάζει τὸν ἀρχιεπίσκοπον εἰς παῦσιν ἢ ἐξόριαν ἢ καθαίρεσιν. Ἐλπίσει μόνον νὰ γείνη ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ ἐκτέλεσις. Τὴν δὲ ἡμέραν τῆς συνελεύσεως τῆς I. Συνόδου, ἀναγινώσκειται παρὰ τοῦ γραμματέως ἡ ἀπόφασις, παρουσιάζεται δὲ καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ πράξις, ἵνα ὑπογραφῇ καὶ ἐκδοθῇ πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἄλλ' αἴφνης ἀνίσταται ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ ὁ ἅγιος Καισαρείας, στρέφεται πρὸς τὸν Πατριάρχην, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν λέγει: «Παναγιώτατε εἰμῆθα χριστιανοὶ, πρέπει νὰ μιμώμεθα τὸν ἀνεξίτητον Ἰησοῦν, πρέπει νὰ συγχωρῶμεν, εἰς ἐστὶν ἀναμάρτητος, ὁ δὲ ἐνοχος οὗτος, οὔτε ὁ πρῶτος οὔτε ὁ ἔσχατος. Κατόπιν αὐτοῦ καὶ ὁ ἅγιος Ἐφέσου, καὶ ὁ Ἄρτης καὶ ὁ ἄλλος καὶ ὁ ἄλλος ταῦτὰ προτείνουσιν. Ὅταν δὲ φθάσετε εἰς τὴν ψηφοφορίαν, οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν τολμᾷ νὰ εἰπῇ ὄχι, ἀλλ' ὄλοι ὁμοφώνως μερχαμέτι, μερχαμέτι, καὶ οὕτως ἀποβαίνει ματαία καὶ ἡ ἐξέτασις καὶ ἡ ἀνάκρισις. Δὲν ἔχω λοιπὸν δίκαιον, Σεβασμιώτατοι;» προσέθηκεν ὁ πίστος Μπαμπὰ Μουσταφᾶς, οἱ δὲ... ἐσιώπησαν. Ἄς ἀντικαταστήσῃ σήμερον τὸν Μπαμπὰν Μουσταφᾶν, ὁ Ἄσμοδαῖος, ἀλλὰ πρὶν τὸ χριστιανιλίχη ὑπερισχύσῃ.

Ταῦτα εἰς φίλος ὑμῶν.

Τεργέστη 42[25] Μαρτίου 1876